

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010066
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8818010066.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.12.2019, v trestnej veci obžalovaného O. D., pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/15/2018 zo dňa 13.06.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému
O. D., nar. XX.XX.XXXX vo R. F. Q., trvale bytom R.,
A. XXX/X, okr. R. F. Q., nezamestnaný, t. č.
v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku,

u k l a d á

Podľa § 286 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. j), písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona a § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výrok o treste, v rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 20.06.2017, č. k. 13T/144/2016-100, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 4To/30/2017-152, zo dňa 22.02.2018, práv. dňa 22.02.2018, ktorým bol obžalovanému podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného O. D. vinným zo spáchania zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.

zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona v bode 1/ rozsudku a pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona v bode 2/ rozsudku a to na tom skutkovom základe, že

v bode 1 rozsudku

v presne nezistenom čase, v období od 20:00 hod. dňa 17.12.2016 do 16:00 hod. dňa 18.12.2016, a potom v presne nezistenom čase dňa 19.12.2016, spoločne s obvineným ml. E. C., popri štátnej ceste vľavo, 1,5 km za obcou R., okr. R. F. Q., smerom na obec D. R., okr. R. F. Q., po vzájomnej dohode, ručnou pílou zrezali 2 ks telefónnych stĺpov a 1 ks ulomili a následne z ďalších stĺpov zvesili a odcudzili cca 900 metrov telekomunikačného kábla TCEKES 10 x N 0,8 a 50 metrov telekomunikačného kábla TCEKES 3 x 0,6, umiestneného na telekomunikačných stĺpoch, čím úmyselne ohrozili prevádzku verejného telekomunikačného zariadenia a takto spôsobili výpadok telekomunikačnej prevádzky v období od 10:30 hod. dňa 18.12.2016 do 10:25 hod. dňa 22.12.2016, pričom krádežou týchto káblov spôsobili spoločnosti J. Q., a. s., T. XX, T., škodu vo výške 1.738,81 eur a poškodením prevádzky škodu vo výške 1.865,43 eur,

v bode 2 rozsudku

po predchádzajúcej vzájomnej dohode a spoločne s obvineným ml. E. C., v presne nezistenom čase, v ranných hodinách dňa 23.05.2017, vľavo popri štátnej ceste, v lesnom poraste 1,5 km za obcou R., okres R. F. Q., v smere na obec D. R., okr. R. F. Q., presekli a následne zvesili zo stĺpov vedenia celkovo 185 metrov nadzemného samonosného telekomunikačného kábla zn. FLES 10 x N 0,6 CU, umiestneného na telekomunikačných stĺpoch, ktorý takto ukradli a tak úmyselne ohrozili a poškodili prevádzku verejného telekomunikačného zariadenia a následne dňa 25.05.2017, v skorých ranných hodinách, v presne nezistenom čase, opäť na mieste vedľa štátnej cesty, asi 100 metrov za obcou R., okr. R. F. Q., v smere na obec D. R., okr. R. F. Q., v lesnom poraste za miestnym areálom motokár, vpravo popri ceste, spoločne odpílili 4 ks telekomunikačných stĺpov vo výške asi jedného metra od zeme, z týchto odsekli a následne ukradli dohromady 180 metrov telekomunikačného kábla typu TCEKES 10 x N 0,8, čím opätovne poškodili prevádzku verejného telekomunikačného zariadenia s prerušením, resp. s výpadkom telekomunikačnej prevádzky, pričom takýmto svojím konaním spôsobili spoločnosti J. Q. a. s., XXX XX T., ul. T. XX, škodu krádežou vo výške dohromady 2.225,34 eur, pričom obžalovaný O. D. sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že dňa 30.01.2017 bol blokovou pokutou nezaplatenou na mieste, č. bloku XXXXXXXX, postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,00 eur a tiež rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, zo dňa 02.09.2015, sp. zn. 12T/24/14, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.04.2017, sp. zn. 6To/1/17, bol právoplatne odsúdený pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to mu súd podľa § 286 ods. 2 Tr. zákona v nadväznosti na § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 4 Tr. zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. j), písm. m) Tr. zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 20.06.2017, č. k. 13T/144/2016-100, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 4To/30/2017-152, zo dňa 22.02.2018, právoplatným dňa 22.02.2018, ktorým bol obžalovanému podľa § 194 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenej spoločnosti J. Q., a. s., so sídlom v T., T. č. XX, IČO: XX XXX XXX, sumu 5.829,58 EUR (päťtisíc osemstodvadsaťdeväť eur a päťdesiatosem eurocentov).

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný, čo do výroku o treste ako aj výroku o náhrade škody.

Následne obžalovaný odvolanie aj písomne odôvodnil, kde z jeho obsahu vyplynulo, že skutku v bode 1/ rozsudku sa nedopustil s E. C. aj v dňoch 17.,18.12.2016, ale len dňa 19.12.2016. Boli to Q. P., D. D. a osoba s prezývku P. Policajti ho nahovorili, že má zobrať na seba tieto skutky zo dňa 17.,18.12.2016, no nebude z toho nič, len pokuta 50,- eur, no oklamali ho. A oklamali ho, aj keď žiadal, aby bola s ním uzavretá dohoda o vine a treste, lebo mu navrhovali vysoký trest. Preto požiadal krajský súd vrátiť všetko do vyšetrovania a odznova vyšetriť vypočutím ním uvedených osôb. Súčasne odvolanie doplnil, že obhajca ho naviedol, aby urobil vyhlásenie o vine, bol vtedy zmätený, ničomu nerozumel, v prípravnom konaní ho nahovorili policajti, že ak ich bude toľko veľa páchatel'ov, bude to organizovaná skupina a vyšší trest. Ak to zoberie na seba, bude mať maximálne súhrnný trest do 3 rokov. Preto požiadal zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa, lebo zločinu v odseku 1 rozsudku sa nedopustil a vec nebola riadne objasnená.

Proti uvedenému rozsudku odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil aj prostredníctvom obhajcu, kde po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že napáda len výrok o treste, pričom poukázal na to, že súd prvého stupňa nesprávne dospel k záveru, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a neskôr prejavenuú ľútosť a priznanie sa obžalovaného k spáchaným skutkom vyhodnotil ako účelové so zámerom docieľiť, aby v konaní pred súdom mu bol uložený miernejší trest. Takéto hodnotenie správania sa obžalovaného je nevyhnutné považovať za nenáležité, nakoľko spochybňuje a neguje ust. § 36 písm. l/, n/ Tr. zákona o priznaní sa a napomáhaní pri objasňovaní trestného činu ako poľahčujúcich okolností pri ukladaní trestu. Obžalovaný už v prípravnom konaní sa však priznal k spáchaní skutkov a sám navrhoval začať konanie o dohode o vine a treste, ktoré však skončilo neúspešne, pretože nesúhlasil s navrhovaným trestom. Nemal v tom čase obhajcu a nádejal sa, že v prípade uzavretia dohody o vine a treste a podania obžaloby, bude súd pri ukladaní trestu zhovievavejší a uloží mu nižší trest. Mal za to, že súdom uložený trest odňatia slobody je neprímeraný a príliš vysoký. V konaní o dohode o vine a treste podľa § 232 Tr. poriadku je totižto možné uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a v prípade nesúhlasu obvineného s navrhovanou výškou trestu a následnom podaní obžaloby v konaní pred súdom je preto možné analogicky využiť toto ustanovenie podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a uložiť obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. S poukazom na uvedené preto navrhol rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušiť a obžalovanému uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku (obžalovaný O. D. urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bol poučený podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o odvolaním napadnutom rozsudku o druhu a výmere trestu v posudzovanom prípade.

Okresný súd (avšak len čiastočne) správne ustálil existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36, § 37 Tr. zákona v nadväznosti na to tiež v súlade so zákonom podľa § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zákona, u obžalovaného určil trestnú sadzbu, v rámci ktorej potom aj určil druh a výmeru trestu v zmysle základných hľadísk a kritérií (§ 34 ods. 1, 4 Tr. zákona) pre naplnenie účelu trestu. Zohľadňujúc pritom aj pravidlo podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, že trest má postihovať len páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V prvom rade krajský súd sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre priznanie poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného O. D. podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, a teda poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že sa k spáchaniu skutku mu kladeného za vinu priznal a jeho spáchanie oľutoval.

Obžalovaný O. D. totižto už v rámci svojich výpovedí v prípravnom konaní dňa 25.07.2017 na č.l. 16-20 ako aj dňa 27.09.2017 na č.l. 21-28 sa ku skutkom kladených mu za vinu tak, ako boli následne aj opísané v obžalobnom návrhu a ku ktorým urobil aj vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.06.2018, kedy súd prvého stupňa jeho vyhlásenie o vine prijal, v celom rozsahu priznal a to aj s vyhlásením, že sa k týmto skutkom priznáva sám, slobodne a vážne a nebol k tomu nikým nútený ani prehovaraný.

Súčasne je zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zrejmé, že obžalovaný urobil prejav priznania a ľútosti nad svojim konaním aj v rámci záverečnej reči. Za danej situácie opierajúc sa aj o ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov odkazom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (pozri primerane R 44/2017 - zjednocujúce stanovisko NS SR č. Tpj 55/2016) má krajský súd za to, že v danom prípade boli splnené podmienky pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti podľa ust. § 36 písm. l/ Tr. zákona, keďže sám Najvyšší súd SR v právnej vete v tomto prípade konštatuje, že pri hodnotení tejto poľahčujúcej okolnosti, a teda či došlo k takémuto oľutovaniu zo strany páchatel'a trestnej činnosti, je potrebné posúdiť samozrejme podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane jeho procesných prejavov po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova). Za danej situácie preto krajský súd mal za to, že boli splnené podmienky pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti.

Súčasne krajský súd sa nestotožnil so záverom okresného súdu, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre zmiernenie ukladaného trestu, a to pod dolnú hranicu trestnej sadzby tak, ako to predpokladá aj ustálená rozhodovacia činnosť súdov Slovenskej republiky s odkazom už na konštatované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 44/2017.

Pri úvahách o uložení trestu prihliadal krajský súd najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy, majúce na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdi páchatel'a spoločnosťou. Krajský súd prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Najsamprv je potrebné uviesť, že Tr. zákon vo svojich ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov a jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov, ako to už bolo konštatované.

Pri ukladaní trestov je potrebné vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je v prvom rade určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých podstatách trestných činov a následne pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov a následne aj spôsobom spáchania samotného trestného činu, nevynímajúc aj úmysel, a teda formu zavinenia.

Trestný čin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ako najprísnejšie trestného zo žalovaných trestných činov (oproti krádeži podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona) je v danom prípade úmyselným trestným činom,

za ktorý Tr. zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby 4 roky a hornou hranicou trestnej sadzby 8 rokov. Ide teda podľa kvalifikácie trestných činov upravených v ust. § 11 ods. 1 Tr. zákona o zločin spáchaný ako úmyselný trestný čin.

Zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v osobitnej časti Tr. zákona môže potom v každom jednotlivom prípade ovplyvniť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keďže ako už bolo konštatované podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona je povinnosťou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť na ich pomer a mieru závažnosti.

Obžalovanému poľahčovalo, že ku spáchaniu skutku sa priznal, jeho spáchanie oľutoval, a preto krajský súd priznal túto poľahčujúcu okolnosť upravenú v ust. § 36 písm. l/ Tr. zákona z dôvodov už skôr uvedených. Súčasne sa stotožnil aj so záverom okresného súdu, opierajúc sa o odpis registra trestov, ako aj zo samotného obsahu vykonaného dokazovania, kedy zistil rovnako ako okresný súd, že obžalovaný v minulosti za trestný čin už bol odsúdený, súčasne na spáchanie trestného činu zviazol mladistvého a napokon spáchal viac trestných činov, čo predstavuje priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, j/, m/ Tr. zákona.

Pri zistení prevahy priťažujúcich okolností krajský súd preto pristúpil k určeniu trestnej sadzby (§ 38 ods. 2, 4 Tr. zákona) a to s prihliadnutím aj na skutočnosť, ktorú správne ustálil aj okresný súd, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 20.06.2017 sp. zn. 13T/144/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 4To/30/2017, a teda že žalovanej trestnej činnosti v posudzovanom prípade sa dopustil skôr, ako bol odsúdený za inú trestnú činnosť, a preto boli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona pre ukladanie súhrnného trestu, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu upraveného ust. § 41 ods. 1 Tr. zákona Najsamprv teda v súlade s postupom podľa § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona pri prevahy priťažujúcich okolností upravil dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu, ktorým je zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 2 Tr. zákona, zvýšením o jednu tretinu (z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby § 38 ods. 8 Tr. zák.) - na 5 rokov a 4 mesiace.

Následne bolo povinnosťou súdu upraviť aj hornú hranicu trestnej sadzby podľa pravidiel uvedených v ust. § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zákona, keďže v danom prípade boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu za použitia asperačnej zásady, kedy sa horná hranica trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu a rovnako ako okresný súd, potom určil hornú hranicu trestnej sadzby v rozsahu 10 rokov a 8 mesiacov.

Krajský súd potom ukladal trest odňatia slobody obžalovanému O. D. pri upravenej trestnej sadzbe - dolnej hranice 5 rokov a 4 mesiace a hornej hranice 10 rokov a 8 mesiacov.

Za danej situácie, kedy obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, mal krajský súd za to, na rozdiel od úvah súdu prvého stupňa, že podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v prejednávanej veci teda splnené boli.

Obžalovaný totiž urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, čím sa podobne ako v konaní o dohode o vine a treste vzdal práva na verejný proces a tým dokazovanie jeho viny na hlavnom pojednávaní, čo potom umožňuje analogické použitie ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu (R 44/2017). Aj keď použitie ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona v prípade vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku nie je obligatórne, krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci s ohľadom na okolnosti prejednávaného prípadu a pomery páchatela je trest v rámci zákonnej upravenej trestnej sadzby v rozmedzí pri dolnej hranici trestnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace a hornej hranice trestnej sadzby, ako to správne ustálil aj súd prvého stupňa, 10 rokov a 8 mesiacov pri pôvodnej trestnej sadzbe podľa § 286 ods. 2 Tr. zákona ustanovenej v rozsahu od 4 rokov do 8 rokov, bol neprimerane prísny, pričom aj trest kratšieho trvania postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela.

Preto krajský súd dospel k záveru, že podľa § 286 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, j/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 a 41 ods. 2 Tr. zákona za použitia per analógiám § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona - uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4

rokov so zaradením obžalovaného pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia považuje za trest zákonný, ktorý zodpovedá plne zásadám ukladania trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ako aj jeho osobu.

Krajský súd prihliadal pri určení druhu a výmery trestu na postoj obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti, kedy sa k jej spáchaniu od samého začiatku priznal, hodnotil aj prítiažujúce okolnosti tak, ako boli ustálené, ale aj skutočnosť, na ktorú poukázal aj v rámci hlavného pojednávania, že má družku, s ktorou má aj spoločné dieťa. S prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrnne zohľadňujúc aj ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, preto na rozdiel od záveru okresného súdu, mal krajský súd za to, že v danom prípade pre dosiahnutie účelu trestu ako z hľadiska individuálnej, tak aj generálnej prevencie je na mieste ukladať trest odňatia slobody za použitia zmierňovacích ustanovení.

Vzhľadom na to, že krajský súd uložil súhrnný trest, bolo jeho povinnosťou postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušiť aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 20.06.2017 sp. zn. 13T/144/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 4To/30/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Na záver nad rámec uvedeného v reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd len konštatuje, že pokiaľ obžalovaný urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, súd prijal jeho vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, v rámci odvolacieho konania už nie je možné naprávať zistený skutkový stav, ani následne upravovať jeho právnu kvalifikáciu, a teda ani výrok o vine, o čom bol obžalovaný pred takýmto vyhlásením aj riadne podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku poučený (pozri primerane R 17/2014).

Na základe týchto skutočností, po doplnení dokazovania krajským súdom na verejnom zasadnutí, a to hodnotením osoby obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a opierajúc sa o dokazovanie už vykonané súdom prvého stupňa rozhodol tak, že zrušil výrok o treste v odvolaní napadnutom rozsudku na podklade odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. poriadku a súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám uložil trest obžalovanému a to tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.